

**Johan Harstad
Max, Mischa en het
Tet-offensief**

Uitgeverij Podium
9789057599187
paperback € 17,50

Deze column is gepubliceerd in:

COLUMN

Suzan Schulting

Boekhandel Praamstra

Noorwegen

Johan Harstad, Max, Mischa en het Tet-offensief

Mijn zoon woont al een aantal jaren met zijn gezin in Oslo, Noorwegen.

Niet zo gek dat ik bovenmatig geïnteresseerd ben in boeken die zich daar afspelen.

Hij woont in de hippe wijk Bislett met middenin die wijk het sportstadion Bislett, waar Ard en Keessie in de jaren zestig gouden tijden schaatsten. Om de hoek het stamcafé van de alcoholische politieagent uit de boeken van thrillerauteur Jo Nesbo. Een onooglijk café, waar je normaal aan voorbij zou lopen, maar ik liep mee met een georganiseerde wandeling langs plekken uit de boeken van Nesbo. Zo komen de stad en het boek tot leven.

Van Oslo kun je met een spectaculaire treinreis naar Bergen. Een tocht van vijf uur dwars door het soms onherbergzame natuurgebied Hardangervidda. De aanleg van die spoorlijn wordt fantastisch beschreven in de roman De bruggenbouwers van de, weliswaar Zweedse, auteur Jan Guillou. Drie vaderloos geworden broers krijgen de kans in Dresden een ingenieursopleiding te volgen. Als tegenprestatie moeten ze de spoorlijn aanleggen van Bergen naar Oslo. Een bijna onmogelijke opdracht vanwege zware weersomstandigheden en de vele technische problemen bij het bouwen van vele bruggen en tunnels. Het is maar een deel van het verhaal, maar bijzonder boeiend om na lezen van dit boek die treinreis te gaan maken.

In Noorwegen hebben veel huizen een houtkachel. Lars Mytting schreef een praktische handleiding over alles wat met hout te maken heeft, kappen, stapelen, stoken. De man en zijn hout. Uit betrouwbare bron weet ik dat elke Noorse man dit boek een aantal jaren geleden met kerst cadeau kreeg.

In 2018 ontvangt de Noorse schrijver Johan Harstad de Europese literatuurprijs voor zijn roman Max, Mischa en het Tet-offensief. Mijn belangstelling was uiteraard onmiddellijk gewekt. Puntje van zorg was de omvang van het boek, ruim 1200 pagina's. Het boek vertelt over Max, opgegroeid in de Noorse oliestad Stavanger, geobsedeerd door de film Apocalyps Now en op veertienjarige leeftijd noodgedwongen met zijn ouders geëmigreerd naar Amerika. Hij heeft moeite om zijn jeugd in Stavanger achter zich te laten en voelt zich ontheemd in Amerika. Hij ontmoet lotgenoten in beste vriend Mordecai, geliefde Mischa en zijn in Vietnam getraumatiseerde oom Owen.

Niet het plot maar de beschrijving over de grote en kleine zaken in het leven maken dit tot een bijzonder boek. De hoofdpersonen proberen het hoofd boven water te houden, grip te krijgen op het leven. Het gaat over vriendschap, ontheemd voelen, verkeerde keuzes maken, toeval, chaos, acceptatie. We zijn in Noorwegen, Amerika, Vietnam en Canada. Het gaat over kunst, toneel, sport. Het is humoristisch en ongelooflijk verslavend. 1200 bladzijden en geen woord teveel.

Ik las het op vakantie in het familiehuis in de bergen, buiten op het terras, dekantje om de benen en houtvuurtje voor de warmte, met uitzicht over de Hardangervidda. Het was niet deze setting, maar het boek zelf dat het tot een bijzondere (lees)ervaring maakte.

